

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- és Czárna-utca sarkán
Papp F. bútorraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtti
9-11 óra között,
Bolonya- és Ester-utca 325. sz. a.
hol minden délutántalálható.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírművelői de küldendőek.
Hirdetésekre vissza nem adnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos hird.-sor helye 5 kr (1-10 sor)
helye 50 kr. Nagyobb és többszöri hirde-
téseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíj 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek és ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszuaszoói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-
ágotthai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

142. szám.

Brassó, Csütörtök, december 15-én.

III. évfolyam 1887.

Budapest, 1887. decz. 12.

n—. „Nulla dies sine linea.“ Ezt az ere-
detileg böcs életszabályt úgy magyarázta a
mi szélső ellenzékünk, hogy ha már nagy lelki
fájdalmára naponként legalább egy botrányt
nem tud föltálatni tisztelt publikumának, hát
legalább valami szenzációval, valami rendkí-
vüli pikánssal kell pótolni szegénységét.

Csak ilyen okoskodás mellett kerülhetett
Ugron interpellációja által a képviselőház elé
néhány nyugalmazott honvédtábornok ügye.
A nyugdíjazások szoros értelemben sehol sem
állanak parlamenti ellenőrzés alatt s a hadse-
reg és honvédség vezetésének e részben teljes
szabadsággal kell rendelkeznie, hogy a létező
törvényes intézkedések megtartása mellett úgy
járjanak el az ügy körül, a mint az intézmé-
nyek s általán a honvédelem érdekei azt meg-
követelik.

Máriássy, Görgey s még egy-két honvéd-
tábornok nyugdíjazásáról azonban a fáma oly
dolgokat beszélt, mintha ők nem szolgálatkép-
telenség miatt mennének nyugalomba, hanem
mert a honvédségnél nem tűrnének hadügyünk
legfelsőbb vezetői vezérhatású főtisztjeit, mi-
lyenekké a nyugalomba ment hősök rövid idő
alatt kinevezendők lettek volna. E téves kő-
szá hír igazi értékére szállítása méltó célja
egy interpellációnak. De hát Ugron inter-
pellációjának indoklásából nagyon is kide-
rül, hogy nem ez volt a cél, hanem inkább
az ügynek országos sérelemmé leendő felfűvése
s oly alakban való szellőztetése, hogy a köz-
vélemény allarmiroztatásának s előre bizalmatlanná
tételének a miniszter által adandó bármily vá-
lasz őszintesége iránt.

Szerencsére annyira kirívó az interpellá-
ciónak ezen irányzatossága, hogy a közvéle-
mény nem vesztetheti el józan ítélőkéességét s
nem lehet elfogult a miniszter által felderített
indokok iránt.

Fehérvári honvédelmi miniszter azonnal
felelt az interpellációra. Határozottan s mélt-
atlankodva visszautasította az abban foglalt
inszinuációt; nem az illető volt honvédfőtisz-
tek „hazafias érzülete“, nem is az, mintha a
honvédhadseregnek szolgálat tábarnokok „nem
lennének hadtestparancsnokokká előléptethetők“
— okozta e nyugdíjaztatásokat; ezek minden

egy esetben az illetők saját kérelmére vezet-
hetők vissza. — A honvédelmi miniszter igen
helyesen tette, hogy a rosszakaratulag terjeszt-
ett hírekkel szembeállt, mert honvédségünk
vezetéséről nem szabad terjedni hagyni azt a
döre felfogást, mintha onnét bárkit hazafias ér-
zülete vagy hazafias multja miatt eltávolítani
akarnának. A korral járó gyöngülés volt az
oka, hogy az illető honvédfőtisztek kénytele-
nek voltak nyugdíjaztatásukat kérni; mind-
egyiknek szolgálata a 30-as, 40-es évekbe nyu-
lik vissza, s így lehetetlen volt a hadtest ve-
zénnyel járó nagy s megviselő strapációkra
vállalkozniok.

Nyugdíjba menésüket fájdalmas szívvel
látja érdemeiknek minden ismerője. Valóban
kiváló férfiak a magyar közszolgálatnak s ér-
demeik elévülhetlenek a honvédség szervezése,
fejlesztése s mai virágzása körül. Sajnosan
látjuk őket távozni; de hiába, az emberi erő
végeessége ellen orvosság nincs, s bennünket
csak az vigasztal elvesztésük felett, a mit a
honvédelmi miniszter oly szépen fejezett ki:
hogy a honvédség élőtája új hajtással pótolja
koronája lehervadó lombdísztét. Azon erős re-
ményünk van, hogy a mint most a honvéd-
ség első nemzedékének távozó főtisztjeit haza-
fias nemzeti és magyar érzületük miatt sajnálja
a közvélemény, azok, a kik utánok jönnek, e
részben is méltó utódjaik lesznek.

Belföld.

Brassó, decz. 14. (Országgyűlés.) A képviselő-
ház 13-án elfogadta a saját december havi költség-
vetésének előirányzatát, ezután letárgyalta és elfogadta
a jövő évi ujjonc és póttartaléki jutalék megajánlá-
sáról szóló törvényjavaslatot s még bele ment az
állategészségügy finanszírozásáról szóló törvényjavaslat
részletes tárgyalásába.

Az ujjoncmegajánlási törvényjavaslatot Münnich
Aurél előadó ajánlotta a véderő-bizottság nevében
elfogadásra. A függetlenségi párt részéről Thaly Kál-
mán szólalt fel a javaslat ellen, az önálló magyar
hadsereg szempontjából. A mérsékelt ellenzék padsorá-
ból Bolgár Ferencz szólalt föl, kijelentvén, hogy a
törvényjavaslatot elfogadja; de sürgette a véderő tör-
vény revisióját.

Fejérvári Géza br. honvédelmi miniszter két
izben is felszólalt s tiltakozott az ellen, hogy hadse-

regünk állapotáról rémképeket fessenek, melyek a va-
lóságnak meg nem felelnek. A véderőtörvény revisió-
jára vonatkozólag folynak a tárgyalások s az az óhaj,
a melynek Thaly és Bolgár kifejezést adtak, hogy
tudniillik az ujjonczozás a 21-ik életévben történjék
ezenül, valószínűleg ki fog elégíttetni. Hogy vannak
hajók, azt senki sem tagadja, de e bajokat nagyítani
nem szabad, különösen a mai pillanatban.

Az állategészségügyi törvényjavaslatot, a köz-
gazdasági bizottság nevében, Emich Gusztáv előadó
ajánlotta elfogadásra, hangsúlyozva a régóta érzett
szükséget, a melynek kielégítésére szolgál a törvény-
javaslat. A javaslatot minden párt elfogadta általános-
ságban s a részletes tárgyalásnál is csak jelentéktelen
módosításokat javasoltak.

Brassó, decz. 14. (Kálnoky lemondása.) Sok
féle hír keringett az utóbbi napokban Kálnoky gr
külgügyminiszter lemondásáról. Erre nézve a félhivata-
losok következőt jelentik:

A Kálnoky lemondásáról elterjedt hír azon a
nézeteltérésen alapult, mely a király elnöklele alatt
tartott marsal-tanácskozmányon, Albrecht főherczeg
és gr. Kálnoky külgügyminiszter közt felmerült. A kér-
des, mely fölött a tanácskozás folyt, az volt, hogy
vajjon a bolgár kérdésben esetleg teendő engedmények
több hátrányt szűlnek e mint a mennyi előnyt az biz-
tosít, ha a béke kihuzható mindaddig, míg az egész
hadsereg ismétlő fegyverekkel szereltetik föl? E kér-
desben merültek föl a nézeteltérések Kálnoky és Al-
brecht főherczeg közt s Kálnoky nem titkolta el, hogy
az esetben, ha azon külgügyi programtól, melyen
határozott elvek és czélok vannak kifejtve, eltérni
kénytelen, tárczáját nem tarthatja meg. A kérdés
függőben maradt. Hogy diplomáciai uton sikerülni
fog-e oly kiegyenlítést találni, mely lehetővé teszi
Kálnoky maradását, az részben Németország, részben
Oroszország felfogásától függ. E pillanatban majdnem
elhatározott dolog, hogy a fegyveres konfliktus Orosz-
országgal kikerültesse; s ennek következtében több
valószínűséggel bir, hogy Kálnoky rövidebb vagy hosz-
szabb idő alatt menni fog, mint az, hogy marad. Erre
nézve már a közeli napokban fontos mozzanatok
várhatók.

A tavaszon.

Minél jobban fegyverkezünk, annál job-
ban félünk; minél több katonát állíthatunk a
síkra, annál jobban rettegünk a lehetőségtől,
hogy oda kell állítani: mert megessz! Attól a

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

„Pech.“

Nem valami új korszakbeli belegség, mint az
az istentelen dyphteryisz; sem valami legujabb kor-
szakbeli rovar, mint a phylloxera; még nem is valami
legujabb csodaszer, mint a minót a beteg német trón-
örökös számára express méltóztatott feltalálni valami
böcs doktornak, hanem egy régi szó, mely jelent
magyarul szurkot is, meg „pech“-et is, — mely ra-
gad is, meg ragadós is. — Mi nagy különbség van
ragad meg ragadós közt? Hát bizony az a nagy kü-
lönbség, hogy a susztermajszttram szurka ragad, meg
a tanári kör „pech“-je ragadós.

Biz ragadós az! Ki hinné, mily csuf követke-
ményei vannak annak, ha a tanári-kör, azok az unal-
mas professorok, két hónapig titkolóznak, míg végre
kisütik, hogy lesz — felolvasás; csinálják az aranyat
s meggazdagítják a várost csupa — tudománygyal
(Brr! milyen szemeket csinál az, ki aranyakat várt!)

Milyen nagy titok is volt ez! Mikor ez a plettyka
„Brassó“ kipleltkázta, még zokon is vették tőle. Még
tovább akarták titkolni. Pedig úgy is azt találta mon-
dani egy brassói uri ember, a ki sehogy sem
tud megharalkozni azzal, hogy miért van minden úgy,
a mint van s miért nem úgy, a hogy- és szerelmé-
hegy egeret szült.

Lehet, hogy neki is igaza van. Eszembe jut erről
a szülőfalum böcs birája. Böcs volt biz az! Egészen
hasonlított az Arany János Szűcs György-jéhez. Sze-
génynek se volt se bajusza, se szakálla egy szőrszálla
sem volt neki. De volt azért esze. Akár brassói ta-
nácsos is lehetne. Egyszer — azt sem tudom miért,
— panasza mentem hozzá! Bepanaszoltam valakit.
Böcs biró uram nagy böcsen hirdeté ki az ítéletet:
Sie haben Recht und er hat Recht; aber ich hab auch
Recht! Nimetül mondá az istenadia, nem férhetvén
már az ő fejébe a sok tudománytól a magyar szó.

Hanem hát minek is keverém bele jó biró ura-
mat ebbe a dologba? Igen, hogy lehet annak a bizo-
nyos urnak is igaza! De, hogy ki legyen az a bizo-
nyos ur, találja el, a ki tudja.

Milyen összefüggésben van ez a „pech“-el? Hát
biz abban, hogy az is pech, ha valaki tudni akar
valamit s szellemi puskája nem sül el. Ilyenkor azt
mondják reá nálunk, hogy vizes lett a kapszli. „Igen
a kapszli!“ Tetszik tudni kérem, mi az a „kapszli“?

Az egy „kapszli“, melyet kis kézi pisztolyból
lőnek. Nem is belőle. Hanem a pisztoly lö ki belőle.
Hát nem „pech“ az kérem, hogy ha megnevadodik a
kapszli?

Bizony „pech“ az! Pedig hány embernek vizes
a kapszlija! Mi következik ebből? Az, hogy sok
embernek van — „pech“-je.

Megint az a „pech“. Igen, mert különbséget aka-
runk tenni a csizmadia szurokja s a „pech“ közt.
Bizony pech csak pech. Hát hogy is ne volna az,
ha az a szerencsétlen tanári kör már a kezdetet se
tudja megkezdeni, azaz hogy a felolvasásait, melyekre
oly nagyon készült mindenki.

Lám, ez a „pech“ már ragadós. És miért? Mert
mindenki othonn — ragadt. — Ugy-e, hogy igazam
volt? „Ez egyszer igaza van a „Brassó“-nak is,
mondaná egy százsz uraság, a ki bizott tőle, mikor a
minap azt az u. n. árulidegenítő vagy közvetítő iro-
dát mosta. Pedig ennek elég pech volt ez, mert, —
megmondjam-e? — no nem tartozik ide, elhallgatom,
hogy újévvvel becsukja — a boltot. Ez is „pech“. Azok-
nak t. i. a kik hízta a más zsirján.

Isten bizony „pech“ a mai világban szűetni.
Hogy ne volna „pech“ akkor az élet, ha már a szű-
letés is az!

Könnnyű annak, a kinek az Ur mosolygó arcát
fordítja feléje! De „pech“ ám annak, a kinek az
Ur is csak hátát fordítja! Tudvalevőleg oly magas
poleczon, mint a hol az Ur ül, megszűnnek az illem
szabályai, különben nem is fordíthatna hátat senkinek.
Bizony most is sajog a hátam, ha rá gondolok, hogyan
tanultam meg azt, hogy nem illik senkinek hátát for-
ditani. Megszűnt a B. C. Professor Nap. Azt mondja, hogy
kötni való vagyok. Azt felelem neki, hogy a kötés női

legborzasztóbb katasztrófától kell tartanunk, hogy saját katonáink, a saját gyermekeinkből álló haderő fog elpusztítani bennünket, valamint hogy ellenségeinket is saját hadseregeikkel falatjuk fel. Tessék hadilábra állítani Európát — és kardcsapás nélkül elpusztul. Mai napság minden fegyvertfogható embernek ki kell állani a „glédába“, s ha ezek az emberek egy félnapig nem dolgoznak, az óra megáll. Ezért gondolkoznak a nagyhatalmak a fölöött, hogyan lehetne még egy kissé elnapolni a katasztrófát, mely a vízőzónnel és népvándorlással lesz egyenlő; mely a mai emberiséget és államrendszert felfordítja fenekestől. Fokról-fokra belementünk az egész emberiség mozgósításába, s ha a hatalmak a kitörhető háborúnak ezt a képét maguk elé állítják, a határt, a mely beláthatatlan, egyik sem képes elképzelni vagy megvonni. Még csak távolról sem lehet ma számot adni arról, vajjon egy bekövetkező eshetőség hány millió embert állítana szembe egymással?

A középeurópai hármas szövetséget maga a helyzet teremtette meg, különben az egyesült orosz és francia haderő úgy osztaná fel Európát, a mint akarná, s hogy e helyzetet a középeurópai hatalmak fölismerjék, igazán ideje volt. Az orosz lapok ijesztgetései e nélkül a szövetség nélkül talán már valósultak volna s a kozák hordákkal huszárjaink már-már összemérték volna kardjaikat. S hogy az orosz betörési szándékkal szemben a hármas szövetség komolyságának hangoztatását a német sajtó szükségesnek látja, azzal bizonyítja legjobban, hogy ugyancsak hangoztatja, mintegy fékezni akarván ez által a harczi kedvet, mely orosz részről mutatkozik.

És pedig, ha ez a hármas szövetség csakugyan olyan komoly, nem látjuk át, miért prolóngálja az ő saját leszámlítását óriási kamatokkal évről-évre, mikor annak csakugyan meg kell lenni. Várható e az, hogy az orosz ezalatt gyengülnei fog, hogy pénzügyi és belügyi bajai a tarthatatlanságig fejére nőnek? Nos, hát ezt a diplomácia jobban tudhatja, mint mi, s lehet, ezért huzza-halasztja a számadást, várván, hogy a kolosszus önön magában is összedől. Ugy spekulál talán, mint az a venni szándékozó, ki egy adósságba merült birtok tulajdonosának a bukását várja, hogy féláron jusson annak birtokához. Mert ha nem így számít; ha mozdulatlansága nem annyira számítás, mint inkább bátortalanságon alapszik s bátortalanságának gyávaságával nézi, a míg a kolosszus magát rendbe szedi, vasutait kiépíti, mozgósítási rendszerét tökélyesbíti s száz millió lakosságához arányos haderővel léphet sorompóba, — akkor ez a mozdulatlanság a legbűnösebb mulasztás!

Vagy olyan közös ennek a hármas szövetségnek az érdeke, hogy egyik a másik nélkül egy túlterjedt orosz és francia hatalom közt nem állhat fenn? Vagy oly fenyegető nevezett két hatalom túlterjedése a szövetségek egyikére, mint a másikra nézve? Ma különben az egész szövetség nem sokat ér. De

ha érdekeik csakugyan egyaránt közösek, hát szövetségük erejét akkor használják fel, mikor az rájuk nézve a legkedvezőbb. De hát persze ezt ők tudják, legalább remélni merjük, hogy tudják, különben nem értenők, hogy a halogatás által minden évben borzasztóbbá válható háborút miért odázzák el napról-napra?

Németország, Ausztria-Magyarország és Olaszország? — alig-alig fejlesztheti nagyobbra az ő haderejét, míg Oroszország igen is; és hogy reá nézve időt nyerni, annyi lehet, mint mindent nyerni. Hát hogy ebben az időnyerésben a három nagyhatalom látja-e azt a veszélyt, a melyet mi látunk, azt hiszem, az el fog dőlni a tavaszkor.

Külpolitikai szemle.

Brassó, decz. 14.

A külpolitikai helyzet ismét szilárdabb kezd lenni. Egy előkelő orosz diplomata kijelentette egy angol lapírónak, hogy minden jelentés a czár aggresszív politikai szándékairól alaptalan. A berlini látogatás óta helyre van állítva az előbbi jó viszony Németországgal s Ausztria-Magyarországgal illetőleg sincs ok feltenni, hogy a czár valami támadó politikát követ vagy támogat.

Bismarck herczeg betegsége nagy ijedséget okozott a diplomáciában. Az a hír volt elterjedve, hogy szélhűdés érte. A bécsi „Pol. Korr.“ táviratilag kérdést intézett Bismarck herczeg megbetegedése tárgyában Friedrichsruheba. Onnan azután a következő távirati válasz érkezett: Köszönet a szíves részvételért. A roham teljesen elmúlt s még csak nyugalomra van szükség. Bismarck.

Bulgáriában is tisztul ismét a helyzet. Mantov, kit a fejedelem f. hó 11-én külön kihallgatáson fogadott, erősen bizonykodott, hogy nem akar többé ellenzékieskedni, s kifejezést adott hűségének és hódolatának. — Az egyes képviselői értekezletek, melyeken a miniszterek is meg szoktak jelenni, s melyeknek az a céljuk, hogy a budgetkérdésben megegyezést lehessen létesíteni, kedvező eredményre vezetnek. A háborus hírek következtében illetékes helyen hadi előkészületekről beszélnek. A szobranje 12-én kezdte meg a költségvetés tárgyalását, és megszavazta a belügyi költségvetést.

A francia közvéleményre a Ferry ellen intézett merénylet kinos behatást keltett. Ferry állapota folyton javul, az orvosok mindazonáltal megtiltották neki a kimenést. A Ferryhez intézett számtalan üdvözlő távirat között Antonie, metzi képviselőnek távirata is van, melyben kijelenti, hogy a büntett egész Elzászban és Lotharingiában valósággal felháborodást szült. A kihallgatásból kitűnik, hogy Aubertin a tett végrehajtásánál nem volt teljesen észnél; ugylátszik, nincsenek büntétszabályai. Tirard megalakította a kormányt s. p. a következőkép: Tirard: elnökség és pénzügy; Flourens: külügy; Fallières: igazságügy; Sarrien: belügy; Wolff: hadügy; Mahi: tengerészetügy; Loubet: közmunkaügy; Danfresmé: kereskedelem; Viette: földművelés és Fays: közoktatásügy.

Romániában mind nagyobb hullámokat vet az ellenzék gyalázatos magatartása. A bukaresti választó közönség f. hó 11-én népgyűlést tartott, melyben tiltakozva az ellenzék minden felforgató törekvései ellen, Bretianonak teljes bizalmat szavazott. Ez a

határozat nem fog egyedül állani, mivel több román választókerület hasonló módon óhajt az ellenzéki férfiak eljárása ellen tiltakozni. A román választók mozgalmára első sorban a kormánypárt azon egykori tagjai ellen irányul, a kik — Fleva képviselővel együtt — mandátumukat kormánypárti programmal szereztek meg s a kamarák megnyitása után hirtelen az ellenzéki táborba léptek át.

Az olasz kamara f. hó 12-iki ülésében Bosselli betérjlesztette a bizottság jelentését az Ausztria-Magyarországgal kötött szerződésről.

Román lapszemle.

A n. szebeni „Telegr. Román“ védelmébe veszi Pulszky muzeumi igazgatót az ismert támadások ellen. Ezt helyesen tette. — Hanem egyuttal olyanokat is mond, miket megtorlás nélkül nem hagyhatunk.

„Ebből — úgy mond — képet alkothatunk magunknak Magyarország közérkölciségeről. Kitörülhetetlen szennyfolt Magyarországon és vezetőin, hogy odaig engedték a dolgot fejlődni, miszerint a Magyarország-ért élő-haló, e nemes lélek ennyire kompromittáltassék még akkor is, midőn talán kényszerítve lőn a nemzeti vagyonhoz nyulni, a mit soha sem lehet meggátolni. Nagyot hibáztak vakságukban azok, kik sárba rántottak oly férfit, ki a küzdelemben öszült meg s nem látták, hogy midőn Pulszkyt kompromittálják, a magyar államot kompromittálják, és tudtul adják, hogy itt semmi sem lehetetlen, minden meg van romolva, vesztegetve a tetőtől talpig.“

Mi alig hiszszük, hogy Pulszky megköszönje az ilyen védelmet, melyvel őt védve, egész Magyarországot romlottnak és vesztegethetőnek nyilvánítja s Magyarország közérkölciségét akarja pellengére állítani. Magyarország vezetőin semmi sem mult; a „Telegraf R.“ tudja igen jól, hogy Trefort miniszter Polonyi interpellációjára rögtön kijelentette, hogy a vádat erkölcsileg lehetetlennek tartja, de az ügy megvizsgálására bizottságot küld ki.

Hibáztak szerintünk is azok, a kik az érdemekben megöszült hazafi becsületét meghurczolták, de hát ezért azt kell-e írni a „Telegr. R.“-nak, hogy ez egy esetből kell következtetni Magyarországi közérkölciségére s hogy minden meg van romolva, vesztegetve, felülről le egész a legalsó rétegig? Nagy szó ez s nem érdemelte ezt a „Telegraf R.“-tól Ungaria csak azért, hogy ezt is oda szurhassa.

„Sok románt semmisítettek meg így, sok mostani hivatalnokot fenyeget Damokles kardja — természetesen román hivatalnokot — kik nem tudják, kivel van dolguk, ki adja fel, ki deríti fel azon dolgokat, mit nemhogy elkövettek volna, de életükben még csak nem is álmodtak.“

Tehát Pulszky mellett eicsuszik ez az insinuatió is. Pedig a dolog egyszerű, mert ha valamely román ajku hivatalnokkal is megtörténik, hogy mint Pulszkyt, megtámadják, az elől sincs elzárva az önigazolás útja s Damocles kardja annak sem üti le fejét.

Mondunk mi a Pulszky megtámadásához hasonló esetet. Bukarestben történt. A londoni kiállításra küldötték volt a bukaresti muzeum régi-ékeit és ezek között a híres cloaca cu puia la Petroasat, azaz: a petrozai kotlós tyukot, mely tudvalevőleg tiszta aranyból van s igen nagy értéket képvisel a mellett, hogy becses régiség.

Történt egyszer, hogy a bukaresti lapok egetverő lármát csaptak az arany kotlós tyuk miatt, hirdetvén orbi et urbi, hogy a londoni kiállításra kicsérélték, altyukot küldötték vissza, hogy X. X. miniszter így meg amugy meglopta, megcsalta az országot. Mit volt mit tenni a veres miniszteriumnak e vádakkal szemben? A legszigorubb vizsgálatot rendelte el és ime kiderült, hogy a vád hamis, hogy az aranykotló haza érkezett, tehát X. X. nem csaló, nem tolvaj, hanem a legbecsületesebb ember, a minő volt teljes életében. Ebből nekünk is Románia közérkölciségét kellett volna elítélni? romlottnak, megvesztegethetőnek kiáltani ki egész Romániát? Ba bine că nu! Tudja a „Telegraf R.“ igen jól böles Sa'amon ezen mondását: „Ha hétszer e'esik is az igaz ember, mindannyiszor fölkel.“ Pulszky neve e meg-jtett vizsgálat után fényesebb lesz, mint valaha volt.

Ne féltse tehát azokat a románajku hivatalnokokat sem, mert ha igaz emberek, ha hétszer elesnek is, ők is mindannyiszor talpra ugranak; míg a gonoszok böles Salamon szerint egy csapással elvesznek.

Ezt akartuk megizenni, másképen pace bună! azaz: „Adj uram bekességet a mai időnkben e földön, mert hátha ismét vad ellenség készül megtámadni mindnyájunkat? . . .

A „Tribuna“ nagy dolgokkal foglalkozik. Miután utba indította a crisist Szebenben és Aradon, melynek vége-hossza nincs a kölcsönös nyilatkozatokban, beleértve a „Telegr. R.“ szerkesztőjét is, most a

foglalkozás. A jó öreg morgott egyet. Azt kérdezem tőle, vajjon hangosan gondolkodik-e! Lehordolt istentelenül. Meguntam a predikációját s hátat fordítottam neki.

Kitelt biz e tőlem, mert én akkortájt csakugyan kötni való voltam. Ő dűnyöszöt, én meg ho'mi grimaszokat csináltam tanuló társaim felé. De ő se volt rest, Épen olyan szép grimaszt csináltam, hogy kollegáim — mert kérem ma már a suszterinasnak is vannak kollegái — hangozan felkaczagtak — vajjon lehet e némán kacagni? — mikor egyszerre egy hatalmas lökést kapok hátamba s úgy orra bukom, hogy rögtön előmlött az — orrom vére. Ez aztán „pech“! De ki nek a „pech“-je volt nagyobb, — az enyém-e — mert tetszik tudni, van a németnek egy közmondása: „Der Esel get voran“ — vagy a tanáromé? Én szenvedő, ő cselekvő alakban. Én érezve, ő megijedve. Szegény öreg, ő sem akarta így. Azt hitte, hogy a hátam is oly kemény, mint a fejem. Ugy megijedt szegény, hogy bocsánatot kért. Megvolt az elégtétele. Kaczagtam neki egyet, pedig csak úgy folyt még az orrom vére. Azóta tudom, hogy nem illik hátat fordítani.

De az sem illik ám, hogy egy kis „pech“ kedvéért a publikum hátat fordítson a tanári körnek. Tetszik tudni, ha parasztság volt tőlem, hátat fordítani

egy professoromnak s még hozzá egy olyan öregnek, bizony legalább is illetlenség volna, hátat fordítani ilyen sok tanárnak, kik hozzá még fiatalok is! Ez aztán „pech“ volna. Mégpedig ragadós. Mert beragadna tőle a felolvasók szája.

Hány deák örülne pedig neki! Mert a deákok kárörvendők ám! Ők is úgy szeretik a professorokat, mint egyik bátyám a fehérnépeket. Csak olyan feleséget szeretne, a ki néma is, szánta is, meg vak is. Szent Kleofás! Igen, de ki tehet róla, ha ilyen a guszta! Azt a karja, hogy ne szidhassa. Mert tudvalevő dolog, hogy mikor az isten a száját osztotta, Éva anyánk dupla porciót kért. És ivadekai ezt is megduplázták már. Szegény jó atyám! mindég azt mondá: „Nekem jó feleségem van: nekem csak egy szót kell mondanom, a többi elmondja ő.“ Ezért legyen a bátyám felesége néma. Azt akarja ne legyen mindég a nyakán. Azért legyen szánta. Azt akarja, hogy ne lánson mindent, a mit tesz. Azért legyen vak. Ha kap ilyen nőt, akkor elveszi, ha hozzá van sok — aranya. Bizony nem is ostoba.

A pénzt én is elvanném, a feleséget meg neki hagynám, Minek kívánta? Ugyebár, ez volna a valódi „pech“? Ép olyan, a minő „pech“, ha ily ostoba tárczát kell végigolvasni!

Pezt!

Grandmaniáról tart értekezést olvasóinak. Szerinte ez olyan kórság, melynek vége a pusztulás. Ő mondta s ha betelik rajta, ez is az ő baja lesz. Mert, hogy a mit a magyarokra fog, abban ő születésétől kezdve benne sinledezik, ezt csak a vak nem látja.

Szerinte még az is grandmánya, ha a „Nemzet” elítéli odaát a confederatióneat s e miatt fáj a feje. A vakondokokat emlegette odaát a „Nemzet.” „Hát ha a nálunk levő vakondok az efféle fenyegetésre nem ijednek meg?” Az is az ő dolguk, de meg ne ártson.

A „Gazeta” a háborús hírekből készíti a vezércikkeket, melyekkel olvasóinkat nem untatjuk. Azzal sem, hogy a magyarul meg nem tanult, elbocsátott vasuti hivatalnokokért fáj a feje. Romániában úgy van, hogy ott mind azt keressék, hogy ki nem tud románul s tüstént alkalmazza a vasutaknál? Az ott van? Czenkalji.

A kisdedek védangyalai.

(Vége.)

Ugy hiszszük, hogy Magyarország nagytekintélyű főpásztorának eme hivatalosan és nyomtatásban is közzétett nyilatkozata nemcsak a róm. kath., hanem bármely felekezet lelkészeinek is teljes megnyugtatósául szolgálhat az iránt, hogy kisdedóv-intézeteink a 3—6 éves kisdedekre nézve, nem hogy veszélyesek lennének vallásos buzgalom tekintetében, sőt teljesen megődják azt a feladatot, hogy az ily kóru gyermekek szívébe az isteni tisztelt, erkölcsiség egészséges magvát ültessék. Nem is fordul elő eset, hogy a kisdedóv intézetekből kikerült kisdedek valaha vallásos buzgóság hiányával lettek volna vádolva. — E szerint minden vegyes hitfelekezetű községben a szükséges számon túl még ily szempontból is külön intézeteket nyitni legalább is felesleges nemzeti erőpazarlás.

Vannak hazánkban apácák által vezetett kisdedóv-intézetek is; és ezek ellen, ha jók, nem lehet semmi kifogásunk; de kénytelenek vagyunk megjegyezni, hogy az ily apácza-óvónőköt feltétlenül megkivánjuk ugyanazon képességeket, melyeket a kisdedóv és különösen a magyar kisdedóv követel. Első sorban, hogy az illetőnek legyen meg az a kedélyessége, melyre ily kóru kisdedek vezetésénél feltétlenül szükség van és előzetesen sajátítsa el azon elméleti és gyakorlati ismereteket, melyeket rendes kisdedóvónők az országos képzőintézetben 2 éven át tanulnak. — Szükséges, hogy zene- és énekképességgel birjon és különösen teljes birtokában legyen az államnyelvnek, hogy a kisdedek nevelését ezen vezethesse.

E sorok írója körutazásaiban talált igen jó apácák által vezetett intézeteket; — de talált, fájdalom, olyanokat is, melyekben az intézet vezetői sem a szükséges paedagogiai képzettséggel nem bírtak, sem pedig az intézet magyarul vezetésére nem voltak alkalmasak. Az ily intézeteket ajánljuk a tanfelügyelő urak szíves figyelmébe; mert kisdedóvunk nem lehet eszköz arra, hogy a magyar nyelv rovására idegen szellemet és nyelvet erjesszen.

A mi már a kisdedóv-intézeteknek és menedékházaknak a közegészségügyre káros hatását illetné: az ezt illető balvélemény a nevetségesség határába vág. Hiszen ha ez ellenvetés állana, iskolákat sem kellene felállítani és általában az egyes honpolgároknak egymással való érintkezését megtiltani.

A kisdedóv intézetek helyiségének tágasnak, szellősnek és egészségesnek kell lenni; óvónőink első sorban és tüzetesen nyerneket oktatást a test és egészségtanból, sőt az egyesületünk által kiadott „Dajkakönyv” is épen arra céloz, hogy még a menedékházak dajkái is ez irányban teljes jártassággal birjanak. Fájdalom, nemzetünk tömegének nagy része oly lakásban tartózkodik, mely az egészségi kívánalmaknak épen nem felel meg; a szülők fogalmai pedig legtöbbször egészség és tisztaságra nézve jóval hátrább állanak óvodánk vezetőinél; míg ugyancsak a szülők értelmisége legtöbbször megközelítőleg sem nyújt annyi biztosságot, mint egy óvó vagy dajkának kell lenni a megelőző képesítés szerint.

Az orvos urak megnyugtathatják lelkiismeretüket az által, hogy ha hazafias és hivatalos kötelelességek-ből kifolyólag a kisdedóv-intézeteket minél gyakrabban meglátogatják; ellenőrzik azoknak szünetélesét.

Végül még egy szörványosan jelentkező balvéleményt kell megcáfelnunk. Egy bizonyos aristokratikus hajlam, — mely egynémely szülőt arra indit, hogy gyermekét az alsóbb rangúak gyermekeitől távol tartsa.

Ha a szülőknek módjukban van kisdedeiket otthon a kellő gondozásban és nevelésben részesíteni: az ellen kifogásunk nem lehet. De ellenkező esetben figyelmeztetnünk kell arra, hogy az 1848. törvényezik meghozása óta, államunk minden polgára egyenjogú s a társadalmi osztályoknak szoros elkülönzése egy-

mástól egyáltalában nem áll nemzetünk érdekében. Még a középkori századokból is feljegyezve láttunk már a legalacsonyabb sorból felemelkedett főpapokat államférfiakat és hadvezéreket. Az óvodáknak kiváló jellegük az intézetnek és gyermekeknek tisztántartása; e tekintetben tehát az érintkezéstől való aggály nem jogosult. A kisdedeket külön ivóphárral ellátni mindenestre helyes.

Különbben életrevaló és művelt városok polgárai gondoskodnak arról is, hogy a kevésbé tehetősebb külvárosrészekben külön óvodák, vagy menedékházak is állittassanak fel.

Gyermekbarát.

Helyi és vidéki hírek.

Népgyűlés. Az E. M. K. E. brassómezei fiókegyletnek elnöksége ez uton hívja meg a választmány t. tagjait és az E. M. K. E. iránt érdeklődő közönséget a f. hó 18-án, vasárnap, d. u. 2 órakor Csernáfaluban, az „International” vendéglő nagy termében tartandó népgyűlésre.

Városi közgyűlés volt tegnap d. u., mely azonban csak késő este végződött. Idő rövidsége és tér hiánya miatt ezen gyűlésről csak jövő számunkban referálhatunk.

Az E. M. K. E. brassómezei fiókegylet közlebről megkezdi az új taggyűjtést a megye területén Reményük, siker fogja koronázni a gyűjtést s azok, kik még nem tagjai az egyesületnek, be fognak lépni.

A kedves fillérek. Régi tapasztalat, hogy nagy célokat a nők hozzájárulása nélkül alig lehet elérni. Régi történelmi tény, hogy a magyar nők mindig tevékeny és élénk részt vettek nemzetünk kulturális és humánus törekvéseiben. Minden társadalmi mozgalmunkban vezérszerep jut a nőknek, melyet ők oly fényesen tudnak betölteni. Példa reá a vörös kereszt-egylet az újabb időben. Nőknek köszöni millióit. Példa reá a főváros női, kik közel 30.000 forint raktak ez évben fillérenként az E. M. K. E. perselyeibe. Ha Magyarország minden művelt nője csak egy krt. tenne félre naponként az E. M. K. E. javára, rövid időn, mily nagy vagyon volna! Nálunk a nők az E. M. K. E. érdekében még alig tettek valamit. Két nő volt eddig, ki körében gondolt a honmentés ezen munkájára, Platschko Györgyné s Szmik Gáborné urnők. De maga a filléres gyűjtés ismeretlen nálunk eddig. Két lelkes honleányunk, Bauer Jánosné és Kászony Ferenczné urnők törték meg a jeget. Senki sem tudta, hogy ezen kitűnő honleányok naponként félreteszik krajczárukat az Emke. javára. Egész meglepő volt, mikor egyenként 3 frt 65 krt küldtek be évi perselygyűjtésükből. A mint az isten megadta a napot, ugy adták ők is a krajczárt perselyükbe az Emke-nek. Magyar nők, kövessétek e nemes, szép példát! Magyar nők, tegyétek ugyanezt, mit nemetek e két lelkes tagja tett: adjatok naponként csak egy krt. az Emke-nek! Ha száz nő tenne félre naponként csak egy krajczárt, 365 frt. volna egy évben. Egy gyermekmenhely fenntartási költsége, mely sok kisdedet mentene meg a hazának és emberiségnek. Bauer Jánosné s Kászony Ferenczné ő nagyságaik pedig fogadják az Emke. hálás köszönetét és elismerését. Bár követésre találna szép és hazafias példájuk!

Tiszti estélyek. Mint értesülünk, a téli óvad alatt a helybeli katonai tisztikar e hó végén Sylvester estélyt, továbbá január és február havában egy-egy zártkörű táncmulatságot rendez, melyhez külön meghívók fognak kiadatni.

Műkedvelői előadás. A brassói német férfidalegylet hétfőn rendezte műkedvelői színi előadásainak elsőjét, mely alkalommal egy idevaló szerzőnek „Agglegények” című 3 felvonásos bohózatát került zsufolt ház előtt előadásra. A darab sok tekintetben elárulja a kezdő, a színpadi technikában még nem eléggé jártas író. Kevés történik darabjában, a cselekvés tulajdonképpen nem a néző előtt történik, hanem a szereplő személyek által mondatik el. Innét azután a néha-néha túlságos hosszú párbeszéd s a gyakori monologok (a második felvonásban például mindjárt három egymásután). Hogy a darab mégis elég mulattatónak bizonyult, az a rokonszenvesen hangolt nagyszámu közönség mellett a dialognak élénk, gyakran igen szellemes voltának, a helyi célzások talpraesettségének és egyik-másik igen sikerült színpadi alaknak tulajdonítandó. A közreműködők elismerést érdemlő módon iparkodtak a darab élvezetét nyújtó részleteit kiaknázni s ez sikerült is nekik. A hölgyek közül Teutschné s Myss kisasszonyokat, a férfiak közül Hintz, Kühlbrand s Schmidt urakat kell elismerőleg kiemelnünk. Hintz ur, a darab főszerepének személyesítője, a mint azt tőle már megszoktuk igen szépen énekel az I. felvonásban betétképpen Dellinger „Don Cásár” operettjéből egy dalt. Megérdemelt tetszésben részesültek a Brandner által zenésített couplet-k és két kardal is. Az egész előadás különben jó benyomást tett s a rendezőségnek s közreműködőknek csak dicséretére válik. Ma a darab másodszor kerül előadásra.

A román kereskedő ifjak társulata f. hó 11-én igen sikerült műkedvelői előadást rendezett. Színe hozatott Poni Mathild meglehetősen jó vigjátéka „A gyám”. A darab igen élénk s a mi a fő, a szereplők teljesen átértették és átértették szerepüket, melyeket igen sikerülten alakítottak. Egyáltalában az előadás teljesen sikerültnek mondható s valóban bámultunk

az összhangzatos, szép előadáson. Közönség zsufoltip volt s pedig románságunk színe-java, mely nagyon halásan viselkedett a szereplőkkel szemben.

Rendőrl hírek. Tűz. Hétfőn este 8 órakor épen a vigadóban tartott műkedvelői előadás alkalmával megkondult a vészharang. Az ó-brassói közép-utcában nagy tűz támadt, melynek két csűr és két szín esett áldozatul. A gyorsan elöszietett tűzoltóknak két órat kemény munka után sikerült a tüzet lokalizálni. A tűz oka még ismeretlen. — Rejtély. Kedden reggel elége találták meg lakásán a legszegényebb körülmények közt élt Paraskiva Peligrad nevű koldusasszonyt Bolgárszegnek Pasiste nevű részében. A holttesten kis sérülések is lévén, melyek külérőszakból származhatnak, nincs kizárva a bűntény eshetősége sem. Az ügyről jelentés tétetett a bíróságnak. (Ezen két hírt mult számunk zárta után vettük, tehát már lehetetlen volt abban felhasználnunk. Szerk.)

Táviratok.

Bécs, decz. 15. (A „Brassó” eredeti távirata.) Tegnap ismét volt hadi-tanács a király elnöklete alatt, melyen Albrecht főherczegen kívül Vilmos főherczeg Byland-Reidt hadügyér, Beck vezérkari főnök és a hadügyminiszterium osztályfőnökei vettek részt. A tanácskozás 2 óráig tartott.

Berlin, decz. 15. (A „Brassó” eredeti távirata.) A német trónörökös állapota ismét kedvezőtlen fordulatot vett; a daganat folyton nő. Mackenzie táviratilag San-Remoba hivatott.

Közzgazdaság.

Szabályzat

az országos tenyésztési célra évente tavasszal megjelteni szokott általános bikavásárlásoknak és a bikák kiosztásának foganatosítása ügyében.

(Vége)

Ha a nevezett esetben a panasz nemcsak valónak bizonyul, de az átvevőt a bikának takarmányozása, gondozása és tenyésztésre kihasználása körül hiba vagy mulasztás nem terheli, az eladó köteles ezen állatot egy ugyanoly becsértékű és kifogástalan tenyészképeségű alkalmas bikával az átvevőnek díjtalanul becsereélni, — ha ez nem volna eszközölhető, a tenyészképtelen bikát kárpótlás nélkül visszavenni és annak teljes vételárát a kincstárnak megtéríteni.

Ha a panasz alaptalannak bizonyul, a kiküldött kerületi állami állatorvosnak az őt megillető napidíjat és utiköltséget a panaszos, nyugta ellenében, kifizetni köteles.

A jelzett határidőn túl bejelentett ilyen panaszok nem vehetők figyelembe.

A tenyészképtelenség miatt visszavett egyik és ennek helyébe újra átadott másik bika árai között netán mutatkozó összeget az eladó és átvevő egymás között egyenlítik ki.

10. A vasuti szállításhoz elrendelése után az eladó köteles a bikát haladéktalanul felrakatni és az elindítás idejéről az átvevőt előzetesen, vagyis oly időben — s ha kell, táviratilag — értesíteni, hogy ez az állatnak átvétele iránt még elég korán intézkedhessék.

A vasuti szállításhoz mérsékelt (minden bika kilométerenként 1⁰⁰/₁₀₀ krajczár) díjtételek igénybevétele-re jogosító igazolványok, melyekből minden külön szállítmányhoz két példány szükséges, az eladókhoz megküldetnek.

Az egyik példány a feladási állomás főnökének átadandó, míg a másik e kisérőnél marad, illetve ennek hiányában a szállítási okmányokkal együtt kezeltetik.

A vasut által felszámított összes költségek és a feladó által előlegezett (a fuvar levélen részletezendő és mint utánvételi összeg a szállítmány kiadása után a feladónak megérőül) szemléző bizottsági eljárási s esetleg kisérleti, távirati vagy feltétlenül szükséges egyéb kiadások mindenkor és kizárólag az átvevőt terhelik.

Vasuti szállításhoz a bikák mellé kisérők, rendszerint csak az átvevő határozott kívánságára adandók.

Ha a szállítási díjak felszámítása netán sérelmesnek mutatkoznék, ennek felülvizsgálására s illetve a díjtöbbletnek viszatérítésére irányuló kérelmek a fuvarlevél kisérletében közvetlenül az illető közlekedési intézethez beterjesztendők.

Miután az eladó a megvásárolt bikákat tényleg mind kiadta, a kijáró tartási költségekről, és pedig minden egyes bika után külön tétel alatt felszámítva jegyzéket készít s azt legkésőbb július hó 31-ig az összes átadási okmányokkal (elhajtás esetén a 8-ik pont utolsó bekezdése szerint ellátott megkeresés, vasuti elszállítási esetében pedig a feladási vévény) együtt kerületi állami állatorvoshoz beküldi.

A jelzett határon túl benyújtott ily költség-számlák vissza fognak utasíttatni.

A vételárak ép úgy, mint az elfogadott tartási költségek az eladó által külön is megjelölhető, — máskülönben az illetékes királyi adóhivatalnál a jogosultnak bélyegköteles nyugtáira utalványoztatnak.

Budapest, 1887. november hó 4-én.

A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügy m. kir. miniszteriumtól.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 12608.—1887.

Hirdetmény

az 1888. és 1889. évek vonatkozó adókvítés tárgyában.

I. A házadót illetőleg.

A közadók kezeléséről szóló 1883. évi XLIV. törvénycikk 11. és 12. §-ban foglalt rendelkezések értelmében a házadó a múlt évben beadott házberadóvalomások alapján három év, t. i. 1887., 1888. és 1889. évek tartamára már kivetttven, a tekintetes kir. adófelügyelőségnek folyó évi november hó 3-án 17960—1887 szám alatt kelt utasítása folytán csakis azon háztulajdonosok, a kik az 1886. év óta új építkezéseket felállítottak, vagy az 1887. év folyamában bevégeztek, valamint azon házbirtokosok, a kik épületeiket átalakítások által lakható állapotba helyezték és ezen házak után ház dóval eddig megróva még nem voltak, — ezennel felhívják, hogy a városi adóhivatal által nekik már kézbesített házberadóvalomási íveket szabályszerűen kitöltve, legfeljebb folyó évi december hó 20-áig a városi adóhivatalnál annál bizonyosabban ismét átnyújtásák, mivel ellenkező esetben a mulasztó háztulajdonosok a kir. adófelügyelő által az 1883. évi 44. t. cz. 101. § a szerint 1 frttól 50 frtig terjedő bírsággal fognak megbüntettetni, és hogy a hányzó vallo mások a mulasztó felek költségére hivatalból fognak elkészíttetni. A házberadóvalomásokban az illető rovatoknak megfelelőleg egy lakrésznek, valamint az 1887. évben huzott bérjövdelem külön-külön bevezetendők.

Bevallás tárgyát az összes nyersjövdelem képezi, a háztulajdonos abból semminemű levonást — mint például a háznak jobb karba helyezési költsége stb. czimén — nem tehet.

Ha valamely lakás vagy lakrész az 1887. év folyamában megüresedett, ezen körülmény a valamely ivben nem jegyzendő meg, — de igenis azon bérösszeg, mely az esetleg üresen állott épület vagy lakás után huzott volna, ha az üresen nem állott volna; mert a laküresedési jelentések külön írásbelileg a kir. adófelügyelőségnek vagy a városi adóhivatalnál beadandók.

Végül megjegyeztetik, hogy a f. évi december hó 20 áig beadott házberadóvalomások az 1888. és 1889. évek tartamára érvényesülnek, és hogy az 1887. évben huzott béösszeg az 1888. és 1889. évi házadókívítésnek alapjául szolgál.

II. Az összes adózófeleket illetőleg ezennel köz tudomásra hozatik, hogy az 1888., illetőleg 1889. évekre szóló adóösszeírással megbízott közegekkel szemben minden az összeíráshoz szükséges adókvítési adatokat lelkiismeretesen bevallják, minthogy az adóköltes családtagok, segédek és segéd munkások, női cseledek, tanoncok, valamint valamely üzlet vagy ipar- és vállalatnak eltilkolása mint jövedeki kihágás az 1883. évi 44. t. cz. 101. § a szerint 1 frttól 50 frtig terjedhető pénzbírsággal fog büntettetni.

Brassó, 1887. december 10 én
(486) 1—1 A városi tanács.

Ü. sz. 511—1887.

Árverési hirdetmény.

A „Georg Türk's Sohn” csödtömege hitelezői által kinevezett hitelezői választmánynak 1887. évi november hó 22-ik

napján hozott határozata alapján a csödtömegehez tartozó leltározott ingóságok (butor és papirgyári berendezési tárgyak és papir-készletek és anyagok) értékesítése céljából ezen ingóságok, valamint a csödtömegehez tartozó összes követeléseknek nyilvános árverés útján leendő elárverezésére határidőül folyó 1887. évi december hó 19-ik napja, illetve következő napjai mindenkor délelőtt 10 órakor tüzetik ki.

Miről a venni szándékozók azon hozzáadással értesíttetnek, hogy az árverés a helyszínen, Bolonya külvárosban fekvő „Türk-féle papirgyár” helyiségében fog megtartatni, és hogy az ingóságok egyenként, de a lehetőségig nagyobb részekben és a leltári becsáron alól is, de mindenkor készpénz fizetés mellett fognak a legtöbbet ígérőnek eladatni, és birtokba bocsátatni.

Brassó, 1884 évi december hó 7.
A hitelezői választmány és csödtömege gondnok felkérésére

Nemes Péter,
kir. közjegyző.

(482) 2—3

Tüdőbaj gyógyítása

tüdőgümő (sorvadás), asthma (lélegzethiány), idült bronchialkatharrh, levegő kilehelés által.

—(Rectal-injectio útján.)—

A hihetetlen, az orvosok látszólag elérhetetlen ideálja, teljesen el van érve ezen gyógymód által! — A meglepő, elhibázhatatlan eredmény felett legmeggyőzőbben szólnak alábbi rövid összefoglalt okmányok, melyek lehetőleg szőszertintiek. Világírú tanárok ezen nyilatkozatait megerősítik a bel- s külföld orvosi lapjai is.

„Gyakran már három napi gáz-exhalatio által rectal-injectioval, eltűnik a köhögés, köpés, láz, izzadás és hővőség. A test súlya hetenként 1½—1 kgm.-ig gyarapodik. A beteg meggyógyul s a legerőteljesebb életmódot is folytathatja.” „Asthmának a gáz-exhalatio után egy félórával megszűnik a lélegzethiány. A kúra folytatásánál a rohamok nem térnek vissza.” Sőt oly esetben is, midőn a hangszálak tuberkulózus állapota állott be s a tüdő fele veszte volt, gyógyulás fordult elő. — 30 beteg a tüdőgümő utolsó stádiumában egytől egyig meggyógyult a gáz-injectio által.

Mint a világ legnagyobb kórházaiban, úgy a bécsi cs. kir. ált. kórházban is a gáz-exhalatio-gép kitűnő sikerrel alkalmaztatik. — Bizonyítványok rendelkezésre.

A cs. kir. szabad gáz-exhalatio készülék (Rectal-injectio) teljesen, a hozzátartozó készülékkel a gáz fejlesztésére, valamint használati utasítással orvosok s magánosok számára kapható

Dr. Altman Károlynál

Bécs, Mariahilferstrasse Nr. 80.

Ára 8 frt, csomagolás 30 kr., készpénzzel vagy postautalvánnyal.

— Maga a kúra sem terhes, sem zavaró —
31 határu. 50

Legjobb minőségekről felelünk!

Brassói egyesült műmalmok.

A brassói legnagyobb versenyképességű műmalmok egyesülése által azon kellemes helyzetbe jutottunk, eddig el nem ért kitűnő minőségű

örleményeket

előállíthatni, melyeket legolcsóbb árak mellett ajánlunk a n. érd. közönégnek.

A t. cz. gahonatermelő közönségnek pedig tudomására hozzuk, hogy szövetezettünk alapján bármely mennyiségű buzának megvásárlása részünkre lehetőségessé vált — és hogy mindig azon helyzetben vagyunk, hogy a legmagasabb piaci árakat fizethetjük.

(460) 8—

Brassói egyesült műmalmok.

Königes, Hesshaimer, Prentner, Seevald, Pellionis, Binder, Paul, Hügel

Legnagyobb versenyképesség!

Iskola Alapítvány — Könyvtár — Központi Egyetemi Könyvtár

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

PAPP FERENCZ

butorgyártó

Brassóban, a Nagy- s Czérna-utca sarkán

ajánlja a legnagyobb választéku butorokkal felszerelt

butorraktárát, (437) 7—*

valamint műhelyét, mely minden e szakmába vágó munkákat gyorsan s jutányosan készít.

Ugyanitt díófa-furnírok is kaphatók.

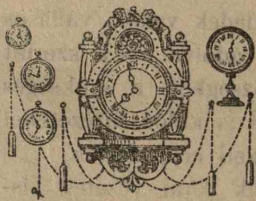
Nagy-utca 540. sz. szöglet ház.

Bátorkodom a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy a Nagy-utczában 540. szám alatt

ÓRÁS-ÜZLETET

nyitottam és raktáromat különösen a közeledő karácsonyi ünnepek alkalmára a

mindennemű fali-, órákkal felszereltem. Továbbá minden a szanis elfogadok olcsó áron

legjobb szerkezetű, — zseb- és ébresztő- és azokat jutányos árallás mellett árusítom. komba vágó javításokat és minden pontossággal

elkészítek.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását és látogatását kérvén, maradok — mély tisztelettel

DIETRICH J. BÉLA,
órás.

— NAGY JÓZSEF orgonaművész hangszer-raktára is Nagy-utca 540. sz. a. szöglet házban van. —

AZ „ALBINA” (474-a) 2—12

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe

elvállal takarékbetéteket a felmondási határidő szerint 5, 4 s 3½ százalék mellett, melyek után maga fizeti a 10% jövedelemadót.

Vásárol és elad „Albina” zálogleveleket a napi árfolyam mellett, melyeket legmelegebben ajánl a t. közönségnek, mint a legjobb és legbiztosabb befektetési papírt.

Leszámitol váltókat — legkevesebb két aláírással, — azok természete szerint 6½ és 8% kamatláb mellett.

Leszámitol váltókat csak egy aláírással is 7%-kal, ha azok jelzálogilag biztosítvák.

Engedélyez nyílt hiteleket 6½% mellett.

Ad kölcsönöket biztos értékű árukra, melyeknek értéke nem könnyen változó, a kölcsönösszeg szerint 6½—8% mellett.

Előlegez értékpapírokra, melyek a budapesti, bécsi s bukkaresti tőzsdén játszanak, 6½% mellett árfolyambeli értékeik 85%-áig.

Vásárol és elad ércpénzeket a napi árfolyam szerint.

Elvállal megbízásokat mindennemű értékpapírok vásárlása s eladására a legelőnyösebb feltételek mellett.

Bérbe ad a brassói pályaudvar közvetlen közelében lévő s azzal az „Albina” tulajdonát képező külön vasuti vágány nyal összekötött telkeken akár szabad rakhelyeket, — akár egész raktárokat, akár pedig azoknak csak egyes részeit; valamint letétbe felvesz raktáraiba olcsó fekbér mellett kisebb árumennyiségeket is.

Bővebb felvilágosításokat készséggel nyújt úgy a brassói fióktintézet pénztára, valamint az intézetnek Brassón kívül lévő bizalmi férfiai.

Pénztári órák:

naponként délelőtt 9—12, délután 3—5 óráig.

A fióktintézet helyisége:

Brassó, főtér 90. sz. a., az I. emeleten.